



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 376
Din data de 02.07.2014

Dosar nr: 354/2014

Petiția nr: 3923/05.06.2014

Petenți: Coaliția pentru Egalitate de Gen formată din: Fundația Centru Parteneriat pentru Egalitate; Societatea de Analize Feministe Ana; Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen; Asociația pentru Drepturile Femeilor Rome E-Romnja; Asociația Front

Reclamați: Asociația pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării; Consiliul Local Constanța; Instituția primarului municipiului Constanța, prin reprezentant legal R.Ș.M.

Obiect: Posibilă discriminare instituită prin materialele de promovare a campania Mamaya Style, precum și prin declarația publică a dlui R.M., reprezentantului legal al municipiului Constanța, referitoare la aceeași campanie.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul ales al petenților

1.1.1. Fundația Centru Parteneriat pentru Egalitate, București, Bd. Națiunile Unite, nr. 4, bl. 106, sc. A, ap. 11, sector 5;

1.1.2. Societatea de Analize Feministe Ana, București, Bd. Ferdinand, nr. 24, ap. 11, sector 2;

1.1.3. Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen, Sibiu, Bd. Coposu, nr. 10, ap. 20;

1.1.4. Asociația pentru Drepturile Femeilor Rome E-Romnja, București, str. Avrig, nr. 63, ap. E2, sector 2;

1.1.5. Asociația Front, București, str. Orzari, nr. 67, ap. 4, sector 2.

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor

1.2.1. Asociația pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării, cu sediul în Mamaia - Telegondola, 900001, Constanța, județ Constanța.

1.2.2. Consiliul Local Constanța, prin reprezentant legal, cu sediul Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, județ Constanța.

1.2.3. Instituția primarului Municipiului Constanța, domnul R.Ș.M., cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, județ Constanța.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții consideră că în data de 31.03.2014, când s-a lansat campania de promovare Mamaia Style, în cadrul Târgului de Turism Romexpo București, printre elementele campaniei se regăsesc și 5 layouturi – „Safari”, „Bird watching”, „Surfing”, „Snorkeling” și „Perfect slopes”, care promovează mesaje sexiste și degradante la adresa femeilor și totodată consideră că declarația publică, făcută de Dl. R.M., primarul municipiului Constanța, pentru mediafax, este una care lezează dreptul la demnitate personală a femeilor, periclitează în mod explicit dreptul la securitatea persoanei, promovând mesaje cu conținut misogin, ce încurajează hărțuirea și violența sexuală asupra femeilor drept atracție turistică.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 3998/10.06.2014 a fost citată partea reclamată, Instituția primarul Municipiului Constanța, prin reprezentant legal, dl. R.Ș.M., pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată s-a prezentat, prin reprezentant.

3.3. Prin intermediul citației cu nr. 3998/10.06.2014 a fost citată partea reclamată, Asociația pentru Promovarea și dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată s-a prezentat, prin reprezentant legal, dna C.M..

3.4. Prin intermediul citației cu nr. 3998/10.06.2014 a fost citată partea reclamată, Consiliul Local Constanța, prin reprezentant legal, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată s-a prezentat, prin reprezentant.

3.5. Prin intermediul citației cu nr. 3923/10.06.2014 a fost citată petenta Asociația pentru Libertate și Egalitate de Gen, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, petenta s-a prezentat.

3.6. Prin intermediul citației cu nr. 3923/10.06.2014 a fost citată petenta Fundația Centrul Parteneriat pentru Egalitate, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, petenta s-a prezentat.

3.7. Prin intermediul citației cu nr. 3923/10.06.2014 a fost citată petenta Asociația Front, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, petenta s-a prezentat.

3.8. Prin intermediul citației cu nr. 3923/10.06.2014 a fost citată petenta Societatea de Analize Feministe Ana, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, petenta nu s-a prezentat.

3.9 Prin intermediul citației cu nr. 3923/10.06.2014 a fost citată petenta Asociația pentru Drepturile Femeilor Rome E- Romnja, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.06.2014, la sediul CNCD. La termen, petenta nu s-a prezentat.

3.10. Procedura de citare legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Petenții, prin sesizarea înregistrată la CNCD cu **nr. 3923/05.06.2014**, susțin că părțile reclamate, prin natura materialelor pe care le introduc în spațiul public, cât și prin afirmațiile publice ale promotorilor acestora, lezează dreptul la demnitate personală a femeilor și periclitează în mod explicit dreptul la securitatea persoanei, promovând mesaje cu conținut misogin, ce încurajează hărțuirea și violența sexuală asupra femeilor drept atracție turistică.

Aceștia susțin că există elemente discriminatorii, degradante și care lezează demnitatea umană, prezentate într-o campanie de promovare a unui loc turistic din România, aceste acțiuni lezând grav imaginea femeilor.

4.1.2. Petenții arată că în data de 13.03.2014, în cadrul Târgului de Turism Romexpo București a fost lansată campania *Mamaia Style*. Aceștia susțin că printre elementele campaniei se regăsesc și 5 layout-uri- „Safari”, „Bird watching”, „Surfing”, „Snorkeling” și „Perfect slopes”- care promovează mesaje sexiste și degradante la adresa femeilor.

4.1.3. De asemenea, aceștia menționează că această campanie este finanțată din taxa de promovare colectată de la hotelieri, proprietari de cluburi, terase, restaurante, magazine și de la proprietarii de apartamente din Mamaia, fiind obligatorie din anul 2013. Această taxă este cuprinsă între 100 și 4.000lei/an și este utilizată în procent de 80% de către Asociația Litoral-Delta Dunării și în procent de 20% de către Consiliul Local Constanța.

Petenții precizează, de asemenea, faptul că a fost aprobată folosirea gratuită a conceptului *Mamaia Style*, respectiv a celor 5 layout-uri pentru imprimarea pe tricouri, șepci și alte materiale promoționale care se vor vinde pe litoral de către Consiliul Local al Municipiului Constanța.

4.1.4. Pentru argumentarea celor susținute mai sus, petenții arată că:

- Se incită la hărțuire sexuală și la alte comportamente agresive (verbale, psihice, fizice) bărbații în raport cu femeile – în mod special prin layout-ul „Bird watching”, încadrându-se astfel în prevederile art. 2 alin. 5 și art. 15 al O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

- Campania *Mamaia Style* promovează sexismul și un tratament injust și degradant cu privire la un grup de persoane, respectiv femeile, prin sexualitate excesivă și obiectificare, încadrându-se în prevederile art. 2 alin. 4 și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

- Declarația primarului R.Ș.M. redă caracterul sexist, incitator la hărțuire sexuală și alte comportamente agresive din partea bărbaților în raport cu femeile: **„Avem mai multe, ce putem regăsi în Mamaia: safari, valuri (...). Domnișoarele trebuie vâdate, sunt niște gazele care trebuie vâdate. Avem <<Bird watching>>, pot veni spre zona Vadu oameni mai în etate să se uite cu binoclul după păsărețul de acolo sau mai tineri să se uite și ei după păsările de pe plajă”**, a explicat R.M. pentru Mediafax.

- Rezultatul unui studiu realizat în anul 2013 de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) „*Violența împotriva femeilor, în fiecare zi și în oricare loc*”, studiul de caz România, notează că 6% dintre femeile din România au fost victimele unei agresiuni sexuale, în timp ce o femeie din 9 (11%) s-a confruntat cu o situație de hărțuire sexuală. Aceste cifre corelate cu informații privind numărul mic de condamnări pentru astfel de fapte dau imaginea unei societăți tolerante față de agresiuni sexuale împotriva femeilor.

Aceștia consideră că această campanie de promovare întărește, la rândul său, un climat tolerant față de discriminarea femeilor.

În cadrul audierilor din data de 23.06.2014, petenții susțin că sesizarea nu este prematură, având în vedere faptul că imaginile și prezentarea a apărut în mod oficial și public la târgul de turism, iar efectele produse de publicarea acestor layout-uri a fost unul negativ asupra imaginii femeii.

De asemenea, consideră că afirmațiile publice făcute de dl. R.M., referitoare la campania *Mamaia Style*, sunt afirmații făcute în calitate sa de reprezentant al Instituției Primarului, nu în calitate de persoană fizică.

4.2. Susținerile Asociației pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării

4.2.1. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD în cadrul audierilor din data de 23.06.2014, partea reclamată invocă excepția de necompetență materială în ceea ce privește sesizarea petenților deoarece, susține aceasta, petiția vizează un proiect

de campanie de promovare (proiect nefinalizat până la data audierilor), dar și afirmațiile făcute de către o persoană fizică cu privire la o serie de imagini care ar putea face parte din cadrul acestei campanii, Consiliul neputând analiza aceste aspecte.

Totodată, invocă și excepția prematurității formulării petiției, având în vedere că la momentul audierilor, nu se poate discuta de o campanie, întrucât nu este finalizat produsul - Campania Mamaia Style- fiind încă nerecepționat de către beneficiar.

Reclamata susține că petiția este una prematură, deoarece la momentul formulării plângerii Campania de promovare Mamaia Style și că la acel moment, mass media nu cunoaște exact care va fi varianta finală a imaginilor din cadrul acelei campanii.

Pe fond, partea reclamată precizează că layout-urile nu conțin elemente de natură să indice, direct sau indirect, existența unor gesturi insinuante, acestea neavând un caracter pornografic, întrucât nu conțin elemente vizuale care ar putea reprezenta forme de exprimare, care indică explicit sau care ar putea sugera o activitate ori un comportament sexual.

Referitor la dispozițiile Legii 202/2002-privind egalitatea de șanse de tratament între femei și bărbați, reclamata menționează că layout-urile nu conțin elemente de natură să sugereze o discriminare, deoarece: - nu se poate susține că persoanele de sex feminin prezentate sunt tratate mai puțin favorabil decât ar putea fi tratată o altă persoană într-o situație comparabilă; - nu sugerează existența unei situații sau practici care ar putea dezavantaja anumite persoane de un anumit sex în raport cu persoane de alt sex și nu reprezintă în sine un stereotip de gen, întrucât imaginea unor persoane de sex feminin nu poate fi asociată în mod necesar cu o destinație turistică.

4.2.2. De asemenea, în cadrul audierilor, partea reclamată a susținut faptul că nu primarul promovează această campanie, responsabil de acest lucru fiind însăși aceasta și că, afirmațiile primarului nu sunt în contradictoriu cu art. 10 CEDO, neaducând atingere femeilor. Mai mult, aceasta susține că afirmațiile pot fi asimilate și cu un discurs politic, invocând însă faptul că libertatea de exprimare este mai largă și față de publicul care se adresează omului politic, dar și omului politic care se adresează publicului.

Aceasta susține că a promovat femeia îmbrăcată în costum de baie, deoarece această imagine este specificul stațiunii, iar în cadrul promovării altor stațiuni, în funcție de specificul acestora, vor folosi imagini care sunt în măsură să caracterizeze fiecare stațiune în parte.

Mai mult, aceasta accentuează faptul că prezenta campanie, care face obiectul sesizării în acest dosar, nu a fost lansată oficial, imaginile care au apărut fiind doar preview-uri.

4.2.3. În susținerea celor prezentate, partea reclamată, Asociația pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral- Delta Dunării, depune înscris prin care arată stadiul de derulare a Campaniei Mamaia Style.

Documentul cuprinde informații cu privire la:

- faptul că Asociația pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării reprezintă un parteneriat public-privat și a fost înființată în anul 2007, având ca scop dezvoltarea durabilă și promovarea turismului din județele Tulcea și Constanța, în totalitatea multiplelor sale forme;

- membrii acestei asociații;

- faptul că în cadrul strategiei de promovare a stațiunilor de pe litoralul românesc, derulată de către aceasta în anul curent, s-a decis lansarea unei campanii distincte de promovare a stațiunii Mamaia, sens în care membrii Comisiei de Monitorizare a utilizării Taxei de Promovare Mamaia au decis colaborarea cu compania de publicitate Ogilvy&Mather Advertising S.R.L., în urma acestei decizii încheindu-se contractul cadru de prestări servicii publicitare cu nr. 6/06.03.2014;

- membrii Comisiei de Monitorizare a utilizării Taxei de Promovare Mamaia;

- faptul că în prezent contractul, mai sus menționat, se află în curs de derulare, până în acest moment fiind finalizate și predate către beneficiar numai 3 din cele 5 layout-uri ce fac obiectul contractului, și anume Safari, Perfect Waves și Bird Watching.

În acest sens face precizarea că, din cauza neîncheierii contractului de execuție a layout-urilor, nu au demarat până în acest moment Campania de promovare Mamaia Style;

- faptul că aceste 3 layout-uri amintite mai sus au fost prezentate și promovate cu ocazia participării la Târgul de Turism al României, în data de 13.03.2014, în show-ul de promovare a stațiunii Mamaia pe care l-a realizat împreună cu Fashion TV România;

- faptul că la show-ul pe care l-a prezentat au participat ministrul de resort, președintele și vicepreședintele Autorității Naționale pentru Turism, ambasadorii prezenți la târg precum și peste 1000 de reprezentanți ai agențiilor de turism din România și din peste 25 de state, alături de reprezentanții mass-media, care au promovat intens show-ul Mamaia Stzle;

- faptul că la data participării la târgul de turism, reclamata nu a promovat și nu a expus în spațiul public layout-urile campaniei de promovare în discuție, întrucât nu este finalizată întreaga serie de layout-uri, ceea ce, susține aceasta, o pune în imposibilitatea de a finaliza strategia de promovare pe piețele externe pe care le-a stabilit ca și țarghet pentru 2014 și 2015 (Republica Moldova, Rusia, Marea Britanie, Israel, Germania, Austria și Turcia)

4.3. Susținerile Consiliului Local Constanța și a primarului Municipiului Constanța

4.3.1. Prin intermediul înscrisului depus la CNCD în cadrul audierilor din data de 23.06.2014, înscris înregistrat sub nr. 4312/23.06.2014, părțile reclamate invocă excepția de necompetență materială în ceea ce privește sesizarea petenților deoarece, susține aceasta, petiția vizează un proiect de campanie de promovare, dar și afirmațiile făcute de către o persoană fizică cu privire la o serie de imagini care ar putea face parte din cadrul acestei campanii, Consiliul neputând analiza aceste aspecte.

Totodată, invocă și excepția prematurității formulării petiției, având în vedere că la momentul audierilor, nu se poate discuta de o campanie, întrucât nu este finalizat produsul - Campania Mamaia Style- fiind încă nerecepționat de către beneficiar.

Părțile reclamate precizează că layout-urile nu conțin elemente de natură să indice, direct sau indirect, existența unor gesturi insinuante, acestea neavând un caracter pornografic, întrucât nu conțin elemente vizuale care ar putea reprezenta forme de exprimare care indică explicit sau care ar putea sugera o activitate ori un comportament sexual.

Referitor la dispozițiile Legii 202/2002-privind egalitatea de șanse de tratament între femei și bărbați, părțile reclamate menționează că layout-urile nu conțin elemente de natură să sugereze o discriminare, deoarece: nu se poate susține că persoanele de sex feminin prezentate sunt tratate mai puțin favorabil decât ar putea fi tratată o altă persoană într-o situație comparabilă; nu sugerează existența unei situații sau practici care ar putea dezavantaja anumite persoane de un anumit sex în raport cu persoane de alt sex și nu reprezintă în sine un stereotip de gen întrucât imaginea unor persoane de sex feminin nu poate fi asociată în mod necesar cu o destinație turistică.

4.3.2. De asemenea, în cadrul audierilor, părțile reclamate au susținut faptul că nu s-a încheiat un proces verbal de predare-primire al acestei campanii și că nu se poate aprecia că vor apărea sau nu aceste imagini, campania urmând a se lansa oficial în luna iulie.

Părțile reclamate susțin că la târgul de turism din martie au fost doar previzualizări ale campaniei.

Își motivează ridicarea excepției de necompetență prin faptul că, susțin acestea, în petiție se critică doar afirmațiile primarului care nu sunt în contradictoriu cu art. 10 CEDO, neaducând atingere femeilor.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.1. În fapt, Colegiul director reține că există 5 layouturi- „Safari”, „Bird watching”, „Surfing”, „Snorkeling” și „Perfect slopes”, care reprezintă elementele de promovare a Campaniei Mamaia Style, totodată dl. R.M., reprezentantul legal al municipiului Constanța, a declarat pentru Mediafax, următoarele: **„Avem mai multe, ce putem regăsi în Mamaia: safari, valuri (...). Domnișoarele trebuie vâdate, sunt niște gazele care trebuie vâdate. Avem <<Bird watching>>, pot veni spre zona Vadu oameni mai în etate să se uite cu binoclul după păsărețul de acolo sau mai tineri să se uite și ei după păsările de pe plajă”** .

5.1.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2 al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul Director arată că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.16, este „autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”. De asemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”.

5.1.3. Față de aspectele prezentate de petenți în memoriul lor, părțile reclamate au invocat atât **excepția de necompetență materială** a CNCD, cât **excepția prematurității formulării petiției**. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, va proceda, conform dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, astfel „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.” și ale art. 64, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent...(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

Relativ la excepțiile invocate, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a

se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și OG 137/2000, republicată, în special.

5.1.4. Colegiul director al CNCD reține că părțile reclamate invocă excepția de necompetență a CNCD susținând că petiția de față vizează un proiect de campanie de promovare (proiect nefinalizat la momentul audierilor), dar mai mult vizează „ afirmațiile” făcute de către o persoană fizică R.M. S., cu privire la o serie de imagini care ar putea face parte din cadrul acelei campanii și nu în mod concret eventualele imagini ale campaniei de promovare. Astfel reclamații susțin că CNCD nu are competența de a analiza Campania Mamaia Style.

5.1.5. Colegiul director reține că **Legea nr. 202/2002** privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, respectiv la **art.19**, prevede “**(1) Publicitatea care prejudiciază după criteriul de sex respectul pentru demnitatea umană, aducând atingere imaginii unei persoane în viața publică și/sau particulară, precum și a unor grupuri de persoane este interzisă.**

(2) Este interzisă utilizarea în publicitate a situațiilor în care persoanele, indiferent de apartenența la un sex, sunt prezentate în atitudini degradante, umilitoare și cu caracter pornografic

(3) Firmele de publicitate au obligația de a cunoaște și de a respecta aplicarea principiului egalității de șanse și de tratament pentru eliminarea stereotipurilor de gen din producțiile publicitare”, la art. 37, prevede “(1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă contravențională de la 3.000 lei la 100.000 lei încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (1), (2), (3) și (4), art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), (2), (3), (4), (6) și (8), art. 11, art. 12-22 și art. 29.

(2) Constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, discriminarea bazată pe două sau mai multe criterii.

(3) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către:

a) **Inspekția Muncii, inspectorii de muncă din cadrul inspectoratelor teritoriale de muncă, în cazul contravențiilor constând în încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (2), art. 8, art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (1), (2), (3), (4), (6) și (8), art. 11-13, precum și art. 29;**

b) **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în cazul contravențiilor constând în încălcarea dispozițiilor art. 6 alin. (1), (2), (3) și (4), precum și ale art. 14-22, precum și la art. 20 prevede (1) Instituțiile publice, autoritățile publice, precum și organizațiile guvernamentale asigură accesul la informațiile din sferele lor de activitate, în limitele legii, solicitanților, femei sau bărbați, fără discriminare.**

(2) Informațiile distribuite prin mass-media vor respecta egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați și nu vor conține, promova sau provoca nicio formă de discriminare bazată pe criteriul de sex .

5.1.6. Colegiul director analizând atât prevederile legale în vigoare, cât și documentele de la dosar, **respinge excepția de necompetență materială** invocată de partea reclamată, opinând că CNCD, conform art. 19 și art. 37 litera b) are competența de a se pronunța pe conținuturile layouturilor la care fac petenții referire, chiar dacă acestea erau doar în fază de proiect de campanie de promovare a Campaniei Mamaia Style, reținând că aceste layouturi au produs efecte, deoarece au fost prezentate în data de 13.03.2014, în cadrul Târgului de Turism Romexpo București, de unde au fost preluate de mass-media, dându-se publicității.

5.1.7. Colegiul director reține totodată că părțile reclamate invocă excepția prematurității, susținând că atât la data formulării petiției cât și la momentul audierilor din data de 23.06.2014 Campania Mamaia Style nu era lansată oficial, lansarea urma să se facă în luna iulie, moment la care mass-media va afla care va fi varianta finală a imaginilor din cadrul acelei campanii.

Colegiul director al CNCD apreciază că atâta vreme cât acele imagini(layouturi) au apărut în presă și în spațiul virtual, au produs efecte. Astfel Colegiul director respinge excepția prematurității invocată de partea reclamată, considerând că acesta

se poate pronunța pe conținutul acelor imagini date publicității începând cu data de 13.03.2014, când a avut loc Târgului de Turism Romexpo București.

5.1.8. Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”, iar la **art. 15** din O.G. nr. 137/ 2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată prevede: „**Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia**”.

5.1.9. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Având în vedere aspectele de mai sus, precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură layouturile prezentate în data de 13.03.2014, în cadrul Târgului de Turism Romexpo București și care au fost preluate și publicate de mass-media, respectiv „Safari”, „Bird watching”, „Surfing”, „Snorkeling” și „Perfect slopes” sunt de natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin.1 și art. 15 din O.G. nr.137/2000 republicată. Imaginile despre care se face vorbire în primul capăt de cerere al petiției, fac trimitere la sexul feminin. Trebuie analizat dacă aceste previzualizări aduc atingere dreptului la demnitate personală a femeilor.

5.1.10. Totodată, din analiza plângerii deduse soluționării, Colegiul director se raportează și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate personală.

5.1.11. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

5.1.12. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

5.1.13. Colegiul director al CNCD reține, conform art. 2 alin 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, referitor la layouturile la care fac referire petenții, în special la layouturile: „*Bird watching*” și „*Surfing*”, că prin apariția în public a acestor imagini s-a produs efecte.

Astfel, Colegiul director, analizând aceste imagini conform art. 2 alin. 1, a concluzionat că s-a făcut o diferențiere între femei și bărbați, deoarece numai femeile sunt cele care apar în diferite ipostaze nefavorabile comparativ cu bărbații (modul în care sunt prezentate femeile față de bărbați, femeia este dusă de bărbat sub braț, ca și cum ar fi o placă de surf), că la baza diferențierii a stat criteriul de gen, iar că în cazul de față s-a încălcat dreptul la demnitate personală a femeilor.

5.1.14. În concluzie, sunt incidente prevederile art. 2 alin. 1 și art. 15 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată. Apariția în spațiu public a acestor imagini reprezintă discriminare directă, întrucât se crează o deosebire pe bază de sex care are ca efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate personală a femeilor.

5.1.15. Colegiul director al CNCD reține din cadrul audierilor că **Asociației pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării** este responsabilă de promovarea Campaniei Mamaia Style.

5.1.16. Totodată, din analiza plângerii deduse soluționării, Colegiul director se raportează și la jurisprudența CEDO pentru a defini limita dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitate personală.

5.1.17. Privind libertatea de exprimare, CEDO analizează trei aspecte:

a) legalitatea restrângerii, și anume existența unei baze legale interne, și calitatea normei juridice (legea trebuie să fie accesibilă, precisă și previzibilă în așa fel încât să se înțeleagă restrângerea în mod clar, totodată trebuie să permită estimarea consecințelor faptelor contrare legii);

b) legitimitatea restrângerii, ceea ce trebuie să fie prevăzută de Convenție (pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești);

c) necesitatea retrângerii într-o societate democratică.

5.1.18. Colegiul director reține că, la acest capăt de cerere, trebuie analizată raportarea aspectelor semnalate la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Este evident faptul că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. **Tratamentul discriminatoriu** are de cele mai multe ori **ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate**, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de demnitatea sa umană.

5.1.19. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colectia de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagardării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

5.1.20. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni

prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.1.21. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie să **fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite condiții: să fie previzibilă și accesibilă), **să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, voi. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

5.1.22. Raportat la **prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000. De asemenea, Constituția României în art. 1 alin. (3) consacră garantarea demnității omului ca valoare supremă legii fundamentale și a democrației.

5.1.23. Apreciem că textele normative în cauză sunt previzibile și accesibile, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

5.1.24. Scopul legitim urmărit este protecția demnității umane a femeilor. Egalitatea de șanse și respectarea demnității umane a femeilor este un scop legitim urmărit de stat în condițiile în care este de notorietate condiția dificilă a femeii în societatea din România (a se vedea statisticile privind violența în familie, egalitatea de șanse în câmpul muncii etc.)

5.1.25. Pe de altă parte, în contextul dreptului de a nu fi spus discriminării și sub acest din urmă aspect, corelativ unui tratament injust, ostil, umilitor sau degradant, trebuie reținut elementul de apreciere al criteriului de la care, un comportament reprobabil are a fi calificat ca ostil, injust până la tratament degradant, astfel cum au statuat instanțele de contencios european, fosta Comisie pentru Drepturile Omului și Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest element de apreciere este unul variabil, în funcție de circumstanțele cauzei și de efectele aplicării lui, în raport cu sexul, vârsta, starea de sănătate a victimei și alte asemenea elemente referitoare la situația victimei.

5.1.26. După cum a spus fosta Comisie, expresia „tratamente degradante” are în vedere atingeri grave ale demnității umane, astfel că o măsură care este de natură să coboare statutul social al unei persoane, situația sau reputația ei, poate fi considerată a constitui un asemenea tratament, dacă ea atinge „un anumit grad de gravitate”. (Comisia Europeană pentru Drepturile Omului, 14 decembrie 1973, *Asiatiques d’Afrique Orientale c. Royaume-Uni*, DR nr.78-B, p.55; a se vedea, printre altele, Irlanda împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, Decizia din 18 ianuarie 1978, Seria A nr. 25, pag. 65, paragraful 162).

5.1.27. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, tratamentul a fost calificat ca fiind "degradant" dacă a cauzat victimelor sentimente de teamă, de neliniște și de inferioritate, de natură a le umili și a le înjosi (a se vedea, în acest sens, *Kudla împotriva Poloniei [MC]*, Cererea nr. 30.210/96, paragraful 92, ECHR 2000-XI).

5.1.28. Pentru a decide dacă un anumit tratament este sau nu degradant în sensul art. 3 al Convenției, Curtea examinează dacă scopul aplicării lui este acela de a umili sau înjosi victima și dacă, prin efectele produse, a fost adusă o atingere personalității acesteia, într-o manieră incompatibilă cu art. 3 (a se vedea, în acest sens, *Raninen împotriva Finlandei*, Decizia din 16 decembrie 1997, Reports 1997-VHI, pag. 2.821-22, paragraful 55). Cu toate acestea, absența unui asemenea scop nu ar putea exclude într-o manieră definitivă constatarea unei încălcări a art. 3 (a se vedea, în acest sens, *Peers împotriva Greciei*, Cererea nr. 28.524/95, paragraful 74, CEDO 2001-111). Ori, în cazurile de încălcare a demnității umane prin discriminare nu este relevantă existența unei intenții și nici a unei victime în concret.

5.1.29. Având în vedere cele expuse mai sus, precum și **art. 19, art 20 din Legea nr. 202/2002** privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, și **art. 2 alin 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Colegiul director este de opinie că libertatea de exprimare pentru campanii de promovare nu este o libertate absolută și că în cazul de față este depășită limita libertății de exprimare în ceea ce privește

previzualizările „Bird watching și Surfing”, că prin apariția acestora în mass-media, s-au produs efecte care au adus atingere imaginii și demnității femeii. Colegiul director apreciază că acele imagini conțin elemente sexiste, femeia ar deveni un obiect de consum, se lezează dreptul la demnitate personală a femeilor, promovându-se mesaje cu conținut misogin.

Colegiul director reține prevederile **Legea nr. 202/2002** privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, respectiv art 19 alin 2 care prevede “ **Este interzisă utilizarea în publicitate a situațiilor în care persoanele, indiferent de apartenența la un sex, sunt prezentate în atitudini degradante, umilitoare și cu caracter pornographic**”, precum și prevederile **art 20 (1) Instituțiile publice, autoritățile publice, precum și organizațiile guvernamentale asigură accesul la informațiile din sferile lor de activitate, în limitele legii, solicitanților, femei sau bărbați, fără discriminare.**

(2) Informațiile distribuite prin mass-media vor respecta egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați și nu vor conține, promova sau provoca nicio formă de discriminare bazată pe criteriul de sex.

5.2.1 Referitor la cel de-al doilea capăt de cerere ce privește declarația publică a reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M., care a declarat pentru Mediafax următoarele: „**Avem mai multe, ce putem regăsi în Mamaia: safari, valuri (...). Domnișoarele trebuie vânate, sunt niște gazele care trebuie vânate. Avem <<Bird watching>>, pot veni spre zona Vadu oameni mai în etate să se uite cu binoclul după păsăretul de acolo sau mai tineri să se uite și ei după păsările de pe plajă**”, Colegiul director trebuie să analizeze declarațiile reclamatului, respectiv declarațiile reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M., referitoare la Campania Mamaia Style, din perspectiva echilibrului dintre principiul libertății de exprimare și dreptul la respectarea demnității persoanei și a nediscriminării, conform art 2 alin. (1), art. 15 și art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată).

Se rețin din nou prevederile **art. 2 alin 1**, care: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice **deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.**” Și **art. 15 al O.G. nr. 137/2000** care prevede următoarele: „constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, **orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității sau crearea unei atmosfere intimidante, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare. Îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acesteia/acestuia la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau categorie defavorizată, ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia/acesteia**”.

5.2.2. În raport cu protecția demnității umane și dreptul la nediscriminare, art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată dispune că „Prevederile prezentei ordonanței **nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație**”.

5.2.3. Colegiul director al CNCD reia în argumentarea juridică a acestui capăt de cerere, argumentările de la capătul de cerere anterior, care se referă la elementele unei fapte de discriminare conform art.2 alin 1, art. 15. Astfel se reiau argumentările de la paragrafele următoare: **5.1.8 – 5.1.12.**

Colegiul director, analizând afirmația care face obiectul acestui capăt de cerere, respectiv „ **Domnișoarele trebuie vânate, sunt niște gazele care trebuie vânate.**

Avem <<Bird watching>>, pot veni spre zona Vadu oameni mai în etate să se uite cu binoclul după păsărețul de acolo sau mai tineri să se uite și ei după păsările de pe plajă”, constată că prin acest gen de exprimare (**domnișoarele trebuie să vânte, sunt ca niște gazele, oamnei mai în etate se pot uita după păsăreț**), s-a adus atingere dreptului la demnitate a femeilor.

Din această declarație, Colegiul director analizând elementele unei fapte de discriminare, constată faptul că partea reclamată a făcut o deosebire între femei și bărbați, femeile fiind puse într-o lumină nefavorabilă (**trebuie să vânte, sunt gazele, sunt păsăreț**), criteriul de discriminare fiind cel de gen, iar declarația făcută publică, vizează atingerea demnității, garantată de **Constituția României**, se crează o atmosferă ostilă, degradantă, umilitoare la adresa femeilor. Astfel Colegiul director constată că sunt incidente atât prevederile art. 2 alin 1, cât și prevederile art. 15 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**.

5.2.4. Colegiul director **a preluat** toate argumentările de la punctele: **5.1.16 – 5.1.28.** și **a analizat** declarațiile reclamatului, respectiv declarațiile reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M., și din perspectiva echilibrului dintre principiul libertății de exprimare și dreptul la respectarea demnității persoanei și a nediscriminării, conform art 2 alin. (1), art. 15 și art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată) și a concluzionat că afirmațiile reclamatului nu sunt protejate de libertatea de exprimare.

5.2.5. Așa cum s-a precizat și mai sus, Colegiul director este de opinie că libertatea de exprimare nu este un drept absolut, limitele sale fiind stabilite în art. 10 alin 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5.2.6. Raportat la acest capăt de cerere, reținem că declarațiile reclamatului „*Avem mai multe, ce putem regăsi în Mamaia: safari, valuri (...).* **Domnișoarele trebuie să vânte, sunt niște gazele care trebuie să vânte. Avem <<Bird watching>>, pot veni spre zona Vadu oameni mai în etate să se uite cu binoclul după păsărețul de acolo sau mai tineri să se uite și ei după păsările de pe plajă”, - aduc atingere demnității umane a femeilor, cauzează acestora un sentiment de inferioritate, de natură a le **umili și a le înjosi**.**

5.2.7. Măsura constatării și sancționării unui astfel de comportament **este necesară într-o societate democratică** în care demnitatea umană este garantată. Demnitatea umană este un element important în respectul de sine al oricărui cetățean.

5.2.8. **Măsura este proporțională cu scopul urmărit**, astfel constatarea contravenției și aplicarea unei sancțiuni sunt proporționale cu necesitatea protecției demnității umane a femeilor din România.

5.2.9. Colegiul director reține faptul că reclamatul este un promotor al campaniei de promovare a Stațiunii Mamaia.

5.2.10. Libertatea de exprimare este importantă pentru orice individ, în special pentru persoanele aflate în funcții de demnitate publică, oameni politici, persoane care au o poziție importantă într-o societate democratică. Totuși, este esențial pentru aceste persoane ca atunci când se exprimă în public **să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței** (a se vedea Feret v. Belgium (no. 15615/07), Chamber of Judgment of 16 July 2009 - Curtea Europeană a Drepturilor Omului). **Funcția de demnitate publică, de formator de opinie**, obligă persoana cu acest statut să dea dovadă de o responsabilitate sporită când se exprimă în public pe diferite subiecte. Persoanele cu funcții publice, formatorii de opinie prin declarații influențează comportamente în societate. Colegiul director constată că în acest caz s-a depășit libertatea de exprimare.

5.3.1. În speța de față, referitor la apariția în public a acelor layouturi și efectelor pe care le-a generat, Colegiul director consideră că sunt incidente art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003; art. 19, art 20 alin. 2 și art. 37 litera b) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Pentru considerentele de mai sus, cu unanimitate de voturi, Colegiul director **constată săvârșirea faptei de discriminare** constând în încălcarea demnității umane a femeilor potrivit art. 19, art. 37 litera b) din Legea nr. 202/2002 coroborat cu art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată și sancționarea Asociației pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării, **cu avertisment (cu 5 voturi pentru sancțiunea cu avertisment și 2 voturi pentru amendă contravențională).**

5.3.2. În ceea ce privește **declarația publică** a reprezentantului legal al municipiului Constanța, referitoare la Campania Mamaia Style, dată pentru Mediafax, Colegiul director consideră că sunt incidente art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003; art. 19, art 20 alin. 2 și art. 37 litera b) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Pentru considerentele de mai sus, cu unanimitate de voturi, Colegiul director **constată săvârșirea faptei de discriminare** constând în încălcarea demnității umane a femeilor potrivit art. 19, art. 37 litera b) din Legea nr. 202/2002 coroborat cu art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată și sancționarea reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M. **cu avertisment (cu 5 voturi pentru sancțiunea cu avertisment și 2 voturi pentru amendă contravențională).**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Fapta prezentată la primul capăt de cerere referitoare la layouturi, constituie discriminare în conformitate cu prevederile **art. 2 alin 1, art. 15 din O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată coroborată cu **art. 19 și art. 37 litera b)** din **Legea nr. 202/2002** privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați;

2. Sancționarea Asociației pentru Promovarea și Dezvoltarea Turismului Litoral-Delta Dunării, **cu avertisment** ;

3. Fapta prezentată la al doilea capăt de cerere, referitoare la declarația publică a reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M., referitoare la Campania Mamaia Style, constituie discriminare în conformitate cu prevederile **art. 2 alin 1, art. 15 din O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată coroborată cu **art. 19 și art 37 litera b)** din **Legea nr. 202/2002** privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați;

4. Sancționarea reprezentantului legal al municipiului Constanța, dl. R.M., **cu avertisment** ;

5. Obligă părțile reclamate să publice prezenta hotărâre în presă, conform art 26 alin 2 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

6. Prezenta hotărâre se va comunica tuturor părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

THEODORA BERTZI - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA - Membru

PANFILE ANAMARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Motivele de fapt și de drept, redactate de: Anamaria Panfile, membru Colegiu director
Bianca Borțoneanu asistent Colegiu director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.